

Ο ΕΧΘΡΟΣ ΔΙΠΛΑ ΜΟΥ – AS BESTAS

Σκηνοθεσία: Ροντρίγκο Σορογκόγιεν
Σενάριο: Ροντρίγκο Σορογκόγιεν, Ιζαμπέλ Πένια

Ηθοποιοί: Ντενίς Μενοσέ, Μαρίνα Φόις, Λουίς Ζαχέρα, Ντιέγκο Ανίδο

Φωτογραφία: Αλεξ ντε Πάμπλο

Μουσική: Ολιβιέ Αλσον

Χώρα: Ισπανία, Γαλλία, Ιταλία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 137'

Πρώτη προβολή: 7.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: 9.30 μ.μ.

Διακρίσεις: 56 Βραβεία και 32 Υποψηφιότητες

-César Awards, France 2023, Βραβείο Cesar καλύτερης ταινίας.

-Chicago International Film Festival 2022, Βραβείο Αργυρός Hugo καλύτερου cast.

-Cinema Writers Circle Awards, Spain 2023, 5 Βραβεία, Καλύτερης ταινίας, σκηνοθεσίας, Α! ανδρικού ρόλου, Α! Γυναικείου ρόλου, Β! ανδρικού ρόλου.

-Fotogramas de Plata 2023, 2 Βραβεία, Καλύτερου ηθοποιού και Βραβείο Κοινού.

-Goya Awards 4 Βραβεία, καλύτερης ταινίας, Σκηνοθεσίας, Α! ανδρικού ρόλου και Β! ανδρικού ρόλου.

-Miami Film Festival 2023, 3 Βραβεία 2 στο σκηνοθέτη, στη μουσική.

-San Sebastián International Film Festival 2022 Βραβείο Κοινού καλύτερης ευρωπαϊκής ταινίας.

-Tokyo International Film Festival 2022, 3 Βραβεία, Ταινίας, Σκηνοθεσίας και Ηθοποιού.

-Spanish Actors Union 2023, 3 Βραβεία, Ταινίας, Β! Ανδρικού ρόλου και νέου ηθοποιού.

-Lumiere Awards, France 2023, Βραβείο Διεθνούς παραγωγής.

-Sant Jordi Awards 2023, 2 Βραβεία, Καλύτερης ισπανικής ταινίας και καλύτερου ηθοποιού.

-Dublin International Film Festival 2023, Βραβείο Καλύτερης ταινίας.

-Feroz Awards, ES 2023, 2 Βραβεία, Καλύτερης ταινίας και Μουσικής.

-The Platino Awards for Iberoamerican Cinema 2023, 3 Βραβεία, Σκηνοθεσίας, Β! Ανδρικού ρόλου και Μοντάζ.

-José María Forqué Awards 2022, 2 Βραβεία, Ηθοποιού και Ταινίας.

-FEST International Film Festival 2023, Βραβείο Σεναρίου.

-Almeria Western Film Festival 2022, 3 Βραβεία, Καλύτερου ηθοποιού, καλύτερης ηθοποιού και Φωτογραφίας.

-Hainan International Film Festival 2022, Βραβείο Σεναρίου.

-Días de Cine Awards 2023, 2 Βραβεία, Ταινίας και Ηθοποιού.

-Allywood Film Critics Association Awards 2023, Χρυσό Βραβείο στις 10 καλύτερες ξενόγλωσσες ταινίες.

-Premios Carmen 2023, Βραβείο καλύτερης ισπανόφωνης ταινίας.

-The Guardian's Best Films 2023, Βραβείο καλύτερης ταινίας.

-Cineuropa 2022, Βραβείο καλύτερης ταινίας της χρονιάς.

-Brussels International Film Festival (BRIFF)

Ένα ζευγάρι Γάλλων μετακομίζει σε ένα ορεινό χωριό της βορειοδυτικής Ισπανίας, όπου αγοράζει μια αγροικία και ένα μικρό κομμάτι γης. Προσπαθεί να συμβιώσει με τους ντόπιους, αλλά η δημιουργία ενός αιολικού πάρκου στην περιοχή θα στρέψει τους χωρικούς εναντίον του.

Ξενόγλωσσο Σεζάρ και εννιά Γκόγια για ένα δραματικό θρίλερ τελετουργικών ρυθμών, αφηγηματικής ακρίβειας και υπόγειας έντασης με πολιτική διορατικότητα.

Μυστήριο, σασπένς, παιχνίδι με τους κανόνες του σινεμά των ειδών και έντονη πολιτικοκοινωνική ματιά. Χωρίς να διαθέτει μια ευδιάκριτη σκηνοθετική υπογραφή (βλέπε Πέδρο Αλμοδόβαρ), ο **Ροδρίγο Σορογκογιέν** (“**Κανείς δεν Μπορεί να μας Σώσει**”, “**Ο Έκπρωτος**”, “**Εξαφανισμένος**”) είναι απολύτως ενταγμένος στην τρέχουσα πραγματικότητα της ισπανικής κινηματογραφίας με τους δικούς του όρους. Θρίλερ κάθε είδους (αστυνομικά, πολιτικά ή εξαφάνιση), οι ταινίες του επικεντρώνονται στη σχέση των χαρακτήρων με το στενό ή ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον τους, στο οποίο κυριαρχούν η προκατάληψη, η έλλειψη επικοινωνίας και τα ηθικά αδιέξοδα.

Σ’ έναν τέτοιο κόσμο ο εχθρός βρίσκεται πάντα δίπλα μας. Όμως τι είναι αυτό το οποίο μετέτρεψε τον φιλήσυχο γείτονα σε απειλητικό αντίπαλο; Μαζί με τη μόνιμη συνσενarioγράφου του Ιζαμπέλ Πένια, ο **Σορογκογιέν εμπνέεται από μια αληθινή ιστορία** –η οποία καταγράφεται στο ντοκιμαντέρ “Santoalla” του 2016– και μας μεταφέρει στην ορεινή Γαλικία, τη βορειοδυτική άκρη της Ισπανίας, σε ένα χωριό της οποίας εγκαθίσταται ένα ζευγάρι Γάλλων. Ο Αντουάν και η Ολγκά έχουν αγοράσει εκεί μια αγροικία και ένα χωράφι, το οποίο αρχίζουν να καλλιεργούν με πιο μοντέρνες από τις απαρχαιωμένες και ελάχιστα αποτελεσματικές πλέον μεθόδους τις οποίες ακολουθούν οι κάτοικοι. Αυτό ήδη δημιουργεί μια ψυχρή απόσταση ανάμεσα στους ντόπιους και τους “ξένους”, η οποία θα πάρει ανησυχητικές διαστάσεις όταν το ζευγάρι αρνηθεί να συνααινέσει στη δημιουργία ενός αιολικού πάρκου στην περιοχή, το οποίο θα έφερνε εύκολα χρήματα στους κατοίκους. Ο Αντουάν υποπτεύεται ότι οι γείτονες του, δυο άξεστα αδέρφια και η χήρα μητέρα τους, σαμποτάρουν τη σοδιά του, αλλά η προσπάθειά του να το αποδείξει με γνηνητοσκοπώντας τους θα οδηγήσει τη μεταξύ τους διαμάχη σε ανεξέλεγκτη κορύφωση.

Ο Σορογκογιέν χωρίζει την ταινία σε δυο (άνισα) μέρη. Στο πρώτο κυριαρχεί ο Αντουάν και η βίαιη αντιπαράθεση, στο δεύτερο η Ολγκά και η ψυχολογική αγωνία. **Η ένταση ανεβοκατεβαίνει, με είναι διαρκώς παρούσα, η απειλή σταδιακά γίνεται “χειροπιαστή” και εμείς προχωράμε όλο και βαθύτερα στο βασίλειο του φόβου.** Φόβου για τον Άλλο και μίσους για τον “ξένο” σε μια Ευρώπη διαταραγμένης ανθρωπογεωγραφίας και διαρκώς διογκουμένων ανισοτήτων, τις οποίες ο Σορογκογιέν υπογραμμίζει διακριτικά εστιάζοντας στις αντιθέσεις μορφωμένων-αγραμμάτων, αγροτικής και καπιταλιστικής οικονομίας, τοπικής ιδιαιτερότητας και παγκοσμιοποίησης, ενστικτού και ορθολογισμού, αντρών και γυναικών. Ταυτόχρονα, **με στιβαρό σκηνοθετικό χέρι καθοδηγεί ένα υποβλητικό αγροτικό θρίλερ-μοντέρνο γουέστερν έως την καρδιά του σκοταδιού και θέτει δυσεπίλυτα ηθικά, κοινωνικά και πολιτικά διλήμματα.** Με λαμπρή φεστιβαλική καριέρα (πρεμιέρα στις Κάννες), **η ταινία απέσπασε το ξενόγλωσσο Σεζάρ και εννέα βραβεία Γκόγια** (από 17 υποψηφιότητες): καλύτερης ταινίας, σκηνοθεσίας, σεναρίου, α’ και β’ αντρικού ρόλου, μουσικής, φωτογραφίας, μοντάζ και ήχου.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Ο Ροντρίγκο Σορογκογιέν του «Εκπρωτου» σε ένα θρίλερ επιβίωσης για το τέρας που όλοι κρύβουμε μέσα μας.

Ο τρόμος είναι η αίσθηση που επιβάλλουν όλες οι ως τώρα ταινίες του sui generis Ισπανού δημιουργού, χωρίς, ποτέ, να κάνει σινεμά τρόμου ή, για την ακρίβεια, σινεμά ενός είδους: είναι ο **τρόμος για την ανθρωπότητα κατάσταση**, για τη διαφθορά, την έλλειψη επικοινωνίας, την ανισότητα, το μέλλον. Κι η νέα ταινία του, όχι απλώς συμβαδίζει μ’ αυτό το πνεύμα, αλλά το κάνει και με τον πιο ώριμο, βαθύ, καθηλωτικό

τρόπο.

Εχοντας ήδη δώσει δείγματα στιβαρών θρίλερ πολιτικής ή κοινωνιολογικής ματιάς με το «Κανείς δεν Μπορεί να μας Σώσει» του 2017 και τον «Εκπρωτο» του 2019 (λιγότερο με τον «Εξαφανισμένο», μια χρονιά αργότερα), ο Σορογκογιέν εμπνέεται από μια πραγματική ιστορία και γράφει και σκηνοθετεί μια ταινία με σασπένς αλλά και συνειδησιακή αγωνία, με πρεμιέρα στο Φεστιβάλ Κανών, εννέα βραβεία Γκόγια (ανάμεσα τους και Καλύτερης Ταινίας) και το Ξενόγλωσσο Σεζάρ.

Κεντρικοί ήρωες ο Αντουάν και η Ολγκά, ένα ζευγάρι Γάλλων που, χρόνια νωρίτερα, ονειρεύτηκαν να ζήσουν και να δουλέψουν στη φύση, γι’ αυτό και μετοίκισαν σ’ ένα μικρό χωριό της Γαλικίας όπου κι αγόρασαν ένα κομμάτι γης. Αυτό καλλιεργούν πεισματικά, με σύγχρονες μεθόδους, σε αντίθεση με τις απαρχαιωμένες της κοινότητας, η οποία εισπράττει αυτή την πρακτική ως συγκατάβαση. Παρά τις φιλότιμες προσπάθειές τους να ενσωματωθούν στον τοπικό πληθυσμό, που φτάνουν ως το να μάθουν και τη γλώσσα, οι δυο τους δεν έχουν γίνει αποδεκτοί. Η Ολγκά μένει απωπληγή στα μετόπισθεν, ο Αντουάν είναι ο «φραντσέζος». Όταν, μάλιστα, αρνούνται τη μετατροπή της περιοχής σε αιολικό πάρκο, κάτι που θα έφερνε στους κατοίκους έσοδα και ενέργεια που έχουν ανάγκη, η αντιπαθεία γίνεται έκδηλη εχθρότητα. Οι ντόπιοι θέλουν, οι ξένοι είναι το εμπόδιο – και τα δυο αδέρφια που μένουν στη γειτονική φάρμα, κάτω από την επίβλεψη της μητέρας τους, θ’ αναλάβουν να λύσουν το πρόβλημα. Ο Αντουάν, προοδευτικά όλο και πιο οργισμένος, καταγράφει κάθε συνάντηση με μια βιντεοκάμερα, όμως δεν θα βρει κανένα σύμμαχο στη διαμαρτυρία του.

Παρότι η βία, η σωματική δύναμη ή η σήψη της σάρκας «πρωταγωνιστούν» και στις άλλες ταινίες του Σορογκογιέν, αυτή τη φορά ο σκηνοθέτης αριστεύει σ’ ένα λιγότερο εφετζίδικο, πιο βαθύ, πιο ουσιαστικό, αν και όχι λιγότερο στιλιζαρισμένο στην απλότητα και τα κοντινά του πλάνα φιλμ. Η συνύπαρξη και ο **φόβος του ξένου** συνδυάζονται, τόσο ρεαλιστικά, με τη σταδιακή έλλειψη φυσικών πόρων, ο «πολιτισμός» καταρρέει μπροστά στο ανθρωπινό ή/και ζωώδες ένστικτο, η οπισθοδρομική παράδοση υποσκελίζει την εξέλιξη, το διαφορετικό πρέπει να αφανιστεί, ο άντρας πρέπει να επιβληθεί, απέναντι στη γυναίκα, στον άλλο άντρα, στο πετρωμένο του.

Με ένα εξαιρετικό καστ δευτεραγωνιστών, η Μαρίνα Φόις δίνει την πιο αιχμηρή, δωρική ερμηνεία της, αλλά είναι ο Ντενί Μενοσέ που, στο πρώτο μέρος του φιλμ τουλάχιστον, «μεταφράζει» όλα τα αδιέξοδα του ήρωά του μ’ έναν συγκλονιστικό, σωματικό τρόπο, καθώς η πορεία του, μαζί και του σύγχρονου ανθρώπου, βυθίζεται όλο και πιο πολύ στο σκοτάδι. **Δυνατή, αποστομωτική με μια αίσθηση του μοιραίου, μια ταινία που αφήνει τη σφραγίδα της στη σεζόν, όπως σ’ ένα ατίθασο, σηματοδεδεμένο κτήνος.**

ΛΗΝΑ ΓΑΛΑΝΟΥ

RODRIGO SOROGOYEN

Σκηνοθέτης και σεναριογράφος, γεννήθηκε το 1981 στη Μαδρίτη, Ισπανία.

Φιλμογραφία: Los años nuevos (TV Series 2024), Apagón (TV Series 2022), Ο εχθρός δίπλα μου (2022), Historias para no dormir (TV Series 2021), Antidisturbios (TV Series 2020), En casa (TV Series 2020), Εξαφανισμένος (2019), The Oscar Nominated Short Films 2019: Live Action (2019), Ο έκπρωτος (2018), Madre (Short 2017), Κανείς δεν μπορεί να μας σώσει (2016), Rabia (TV Series 2015), El iluso (Short 2014), Frágiles (TV Series 2012–2013), Στογκόλμη (2013), La pecera de Eva (TV Series 2010–2011), Vida loca (TV Series 2011), Impares premium (TV Series 2010–2011), Impares (TV Series 2008–2010), 8 citas (2008).